

opusdei.org

Mijn leven in een studentenhuis

Haseen S. Aswani, een Hindoestaanse, studeert farmacie en is studentenoudste van het studentenhuis Alsajara in Granada (Spanje) een gemeenschappelijk werk van het Opus Dei voor vrouwen.

1-3-2009

Haseen is geboren in Las Palmas (Gran Canaria), maar haar familie behoort tot de Sindhi-kaste en komt oorspronkelijk uit Hyderabad in de Pakistaanse provincie Sindh. Zoals

veel andere zakenmensen, verlieten ook zij hun vaderland toen India en Pakistan zich afscheidde in 1947. Toen Hyderabad onderdeel werd van Pakistan, begon een exodus. De ouders van Haseen emigreerden naar Marokko en later naar Las Palmas. Ze vestigden zich in de plaatselijke Hindoegemeenschap, waarin Haseen werd geboren en opgroeide, die ervoor koos om de cultuur, gewoontes en godsdienst van hun voorouders te behouden. Nu is Haseen vierdejaars student farmacie en is ze studentenoudste van het studentenhuis Alsajara, waar ze woont sinds ze in Granada arriveerde toen ze er ging studeren aan de universiteit.

Haseen, wat betekent het om studentenoudste te zijn van een studentenhuis?

De essentie is om een brug te zijn tussen de bewoners en de directie

van het studentenhuis. Het betekent zorgdragen voor de noden en verlangens van de bewoners en tegelijkertijd om de verwachtingen van de directie over te brengen aan de bewoners. Ook werk ik samen met de locale raad om plannen, activiteiten en projecten van het huis te initiëren.

Waarom besloot je om te gaan wonen in een studentenhuis zoals Alsajara, een gemeenschappelijk werk van het Opus Dei?

Ik hoorde voor het eerst over Alsajara via een van mijn begeleiders van mijn school in Las Palmas. Toen ik er kwam met mijn ouders, waren we onder de indruk van de geboden faciliteiten en diensten. Maar vooral waardeerden we de kleinschaligheid en aantrekkelijkheid van het huis. We troffen er een familiesfeer die voor ons zo belangrijk is. Het is er eenvoudig om vriendschappen te

sluiten – met je kamergenotes en met de andere meisjes die in de andere kamers wonen. De samenzijns na de maaltijden helpen om mijn leven te delen met de anderen en om hen beter te leren kennen. Al snel had ik veel nieuwe vriendinnen. Als ik het studentenhuus ga verlaten is het belangrijkste wat ik aan mijn verblijf daar overhoud de vele écht goede vriendschappen die ik er heb gesloten.

In de loop van de tijd ben je studentenoudste geworden. Hoe is dat zo gelopen?

Ik weet het niet meer precies. Ik herinner mij dat kort na mijn aankomst, toen de toenmalige studentenoudste ons enkele aanwijzingen en informatie gaf, dacht: “Wauw, zij draagt veel meer verantwoordelijkheid dan de anderen!” Ik zag mijzelf dat nog niet zo snel zelf doen. Maar je raakt

beetje-bij-beetje meer betrokken. Je wordt van enigszins passief meer geïnteresseerd in de anderen en je wilt meer een steentje bijdragen. Je wilt de andere bewoners en het studentenhuis helpen. Dus denk je erover om meer verantwoordelijkheden op je te nemen.

Als je terugkijkt over de afgelopen jaren dat je daar bent geweest, wat heb je in het studentenhuis meegekregen?

Ontzettend veel. Van studeren tot het optrekken met anderen die ik nog nooit in mijn leven had ontmoet, het echt in staat zijn om me te concentreren op mijn studie en betrokken te raken in de universitaire gemeenschap, dankzij de diensten die het studentenhuis haar bewoners biedt. De mensen hier leggen veel nadruk op studie. Ze moedigen je aan je volledig te

verdiepen in je carrièreplannen en ze vergemakkelijken de weg met oriëntatie, activiteiten, etc. De sfeer van het studentenhuus voegt veel toe. Er zijn culturele samenzijns met professionals uit alle sectoren van de maatschappij, extracurriculaire cursussen die hier in het studentenhuus worden gegeven, evenals andere activiteiten. Dit alles zal ik altijd blijven koesteren. Ook het dag-in-dag-uit samenleven met mensen uit veel andere landen: Verenigde Staten, Mexico, China, Duitsland ... Dit betekent dat iedereen zich moet inspannen om de ander zich thuis te laten voelen. Ook dit is zeer verrijkend.

Hetzelfde kan ik zeggen over persoonlijke zaken. In dit studentenhuus is godsdienstige vorming erg belangrijk en of je katholiek bent of een ander geloof aanhangt (zoals in mijn geval), wonen in het studentenhuus helpt je

te realiseren dat om jong zijn en studeren aan een universiteit perfect samengaat met het beleven van je geloof.

Heb je tijdens je verblijf in Alsajara ooit hinder ondervonden in het beleven van je eigen geloof?

Absoluut niet. Integendeel, de mensen hier tonen interesse door kennis te nemen van mijn geloof. Ze hebben het voor mij eenvoudiger gemaakt om mijn Hindoeïstische gebruiken te praktiseren – bijvoorbeeld in zaken wat betreft eetgewoonten.

Hoe beïnvloedt de sfeer van een studentenhuus de mensen die er wonen?

Mensen veranderen, ze worden volwassener. Je ziet 18-jarige meisjes vanuit 'hun eigen' thuis arriveren, van het thuis-wonen met 'hun eigen' vader of 'hun eigen' moeder, met

‘hun eigen’ manier van eten, met ‘hun eigen’ kamer, met ‘hun eigen, eigen, eigen ...’. Ze moet hun ‘hun eigen’ loslaten, omdat ze een kamer gaan delen met twee andere personen, en de badkamer en de maaltijden ... Ze moeten alles gaan delen, omdat – en dit is essentieel – samen leven samen delen betekent. Ik heb ook meisjes gekend, die in eerste instantie afstandelijk, arrogant en onbereikbaar leken, na enkele maanden sociaal en open werden. Soms is het verlegenheid, die ze overwinnen, omdat de atmosfeer van het huis dit vergemakkelijkt.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/mijn-leven-in-een-studentenhuis/> (11-4-2026)